

ROZWIĄĆ SIĘ (2) *vb pf*

o jasne; w fut e *prawdopodobnie jasne* (tak w rozwiać); w praet a *jasne*.

fut 3 sg rozwieje się (1). ◇ [3 pl rozwieją się.] ◇ praet 3 sg n rozwiało się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozproszyc się na wietrze, z wiatrem ulecieć (2) :

W porównaniu (1): iako proch który wicher z ziemię wzbudzi/ po powietrzu tám y lám prędko się rozwieie/ tak przez Boską każn każdy z nich [tj. *niepobożnych*] mární zniłzczeie. *ArtKanc* P20v.

Zwrot: »po powietrzu się rozwiać« (1): *ArtKanc* P20v cf *W porównaniu*.

Przen: Nie przetrwać, ulec zniszczeniu, zatraceniu (1) : Quod modo erat ratum, irritum est, Co się dopiero podobáło á wtwierdzono było/ rofwiáło się *Mqcz* 347d; [jeśli nie z Boga, samo się to rozwieje, jeśli z Boga, [...] nie oprze mu się nikt. *Listy* 123].

[W porównaniu: równie śmrodliwe náuki Antykryłtowe [tj. *papieskie*] iako dym rozwieją się áni wiedzieć kędy/ gdy [...] *KrowObraz* Hv.

Synonimy: rozlecieć się, roznieść się.

Formacje współrdzenne cf **WIAĆ**.

Cf **ROZWIEJĄCY SIĘ**

ZCh